

PROSOPOPEYA

TEXT PABLO MACHO OTERO
DIRECCIÓ EMMA ARQUILLUÉ
I PABLO MACHO OTERO
LA BELLA OTERO

16/01 — 09/02
ESPAI LLIURE

En una entrevista, l'humorista nord-americà Bo Burnham (particularment reconegut pel seu especial de Netflix *Inside*, en el qual alerta dels perills de les noves formes d'interacció digital) descriu l'estil de vida contemporani en aquests termes: "Vivim les nostres vides mentre en fem l'inventari, sent-ne espectadors. Vivim una experiència i, simultàniament, ens mirem nosaltres mateixos des de fora vivint-la. Sentim nostàlgia de moments que encara no han succeït. Planifiquem el nostre futur per poder mirar enrere i veure'l un cop hagi passat". Efectivament, el *jo* està en crisi. Assistim a la hipertròfia dels nostres propis egos. Estem completament dissociats. Ja no sabem on comença i on acaba la nostra identitat. Mentrestant, el concepte tradicional del *jo* es va quedant obsolet des que la neurociència confirma la intuïció budista segons la qual el *jo* és un constructe de la ment en constant renovació.

© David Ruano

lliure

TEMPORADA 24—25

INTÈRPRETS

Santiago Aguilera, Arnau Comas
i Pablo Macho Otero

ESCENOGRAFIA

Yaiza Ares

VESTUARI

Macarena López

IL·LUMINACIÓ

Marc Lleixà

ESPÀI SONOR

Santiago Aguilera

MOVIMENT

Oriol Pla

MIRADA EXTERNA

Jordi Oriol i Alexandre Rodríguez i Fons

ASSESSORAMENT MITOLÒGIC

Carlos Perelló

AJUDANTA DE VESTUARI

Claudia Garcia

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Emma Arquillué i Anna Rius

FOTOGRAFIA

David Ruano

CONSTRUCCIÓ DE FINESTRES

Albert Ventura

CONFECCIÓ DE MÀSCARES

Camelot Fx i Arnau Comas

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

COPRODUCCIÓ

Teatre Lliure, Mola Produccions

i El Canal - Centre d'arts escèniques de Salt

AMB EL SUPORT DE

l'Institut Català d'Empreses Culturals - ICEC

MENCIONS

Beca Carme Montoriol 2022 de l'Ajuntament
de Barcelona per a la creació del text.

Beca Barcelona Crea 2024 de l'Ajuntament
de Barcelona per a la creació de l'espectacle.

AGRAÏMENTS

Marcel Solé, Irene Arquillué, Centre d'Arts Santa
Mònica, família Macho Otero, Mario Wurzburger
i Marina Jiménez

HORARI

De dimecres a divendres a les 19.30 h

El dissabte a les 17.30 h i a les 21.30 h

El diumenge a les 18.30 h

DURADA

1 h

IDIOMA

En castellà

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

31/01 audiodescripció i sobretítols adaptats

COL·LOQUI

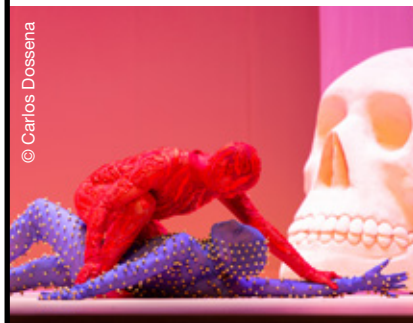
30/01 postfunció moderat per Queco Novell

Entre altres milers de factors històrics i sociopolítics, això ens ha portat a un moment social i artístic en el qual la identitat personal és al punt de mira, en què cada individu sent la insaciable necessitat d'afirmar la seva singularitat. Com qui intenta agafar aigua i se li escapa entre les mans. En aquest context, en el qual tendim a etiquetar-nos per allò que ens diferencia, ens sembla interessant prendre una mica de perspectiva i mirar de portar la pregunta en direcció contrària: cap a allò que tenim en comú. I creiem que el teatre és un bon espai per fer-ho, perquè és precisament el lloc on algú fa veure que és un altre per tal que uns altres es puguin veure des de fora. Un altre mirall, pensareu. Més narcisisme. Sí, pot ser. La diferència és que, al teatre, per veure's un mateix, s'ha de mirar un altre.

LA BELLA OTERO

El text de *Prosopopeya* ha estat editat pel Teatre Lliure i Comanegra
(col·lecció Llum de guàrdia, 2)

I TAMBÉ

EL PÚBLICO

DE FEDERICO GARCÍA LORCA
VERSIO GABRIEL CALDERÓN
DIRECCIÓ MARTA PAZOS
COMEDIA NACIONAL DE MONTEVIDEO

15/01 — 26/01
SALA FABIA PUIGSERVER

Una de les tres peces de 'teatre impossible'
de Federico García Lorca. Una experiència
poètica i vivencial *avant la lettre*, potent, onírica
i inclassificable.

entitat concertada amb

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb la col·laboració de

Si no t'endús aquest programa, deixa'l on l'hagis agafat.